

מיאבק שיחתופי

מול הנהלה חזקה ונגד כל הסיכויים, מרדו בעלי מניות החבר בקו אום בנוף
רצצה לשלם להם אגורה אחת, תמורת השקעה לא קטנה שעשו לפני שנים רבות
● הכרוניקה של הקו אום, משנות ה-40 ועד רגע ההכרעה, מחדרתים

טעלה קווינ'ליבו

השבוע, ביום ד' בערב, כניות 32 במגוון התערוכה בתל אביב, התקיים אירוע מכללי-חברתי נדיר וחלוצי: חברי האגודה השיתופית הריבועי המחול, יקבלו החלטה למכור את כל נכסי אגודה, ולחלק את התמורה הכספית ביניהם.

זה נחשבו הענק של מרד הקשישים הגדול, שהחל בשלהי 1999, ופוצץ כמה אסיפות בזמן מעט.

מט המבומה הפיקטיבית שניהל לה התנהלה הקודמת בקו אום. החברה הוו - הגול הממוצע של בעלי מניות הקו אום הוא 75, תשעה חברים הם מעל 100, ו-280 מעל 90, פותחת את השער לעשרות ומאות אלפי חברי אגודות שיתופיות אחרות, שחיים בישראל.

נכון להיום, ישנם באגודה השיתופית קו אום הריבועי הכי חזל 11 אלף חברים שלא רשד מיום בטרם החושבים בישראל כמי שנפטר. הוכחות חיים יש ל-9,500 חברים בעלי מניות. חלק נכבד מהם, לא ירע או לא זכר כלל שיש לו מניות. אחרים פשטו חייבו ככאב ציני, כשזכרו ששילמו בזמן את מיטב כספם כדי לרכוש מניה, ובתמורה קיב לו הנחה ועזמה של 2% בקניות בסגנון הריבועי המחול, ואת כך מן שכל חברות המנהלים לרד דוחתם, גורמים לכיסם את הכסף הגדול.

את רוביבון של הוכחות החזק ים לבעלי המניות, הביאו מנהיגי מרד הקשישים: אליעזר שמ"עוני, מנחם הורדני, שלמה אנסי ויהודה לכיב. שמעוני, להוגמה, התיישב ליד מכשיר הטלפון, ובמשיך טמונה חורשים לא מס ממנו. הוא הלך לשכונת ותיקים,

תפס בני אדם, ושאל מי מכיר את מי מהשכונה, מי ענה לאן, מי הלך לעולמו, היכן צאצאיו, מה שמות המשפחה המעוברותים שלהם ועוד. אין שום ספק בהחלטה שתתקבל ביום ד' בערב: 7,300 יפיוו את שגונשו באישור שופט בית המשפט המחוזי בתל אביב, אורי גורן, כבר נתונים בידיו ועד הפעולה הארצי של בעלי מניות הקו אום. המיוצג על ידי עוזר ונה מרקוביץ, מולם תומכים במכירת כל הנכסים, וחי לוקת הכסף בין הבעלים. 600 יפיוו כוח והעברו לרוצח הממונה בקו אום. גם הם תומכים במכירה.

300 גימלאר קו אום יפיו את כוחו של ועד הנימואים להצביע בעד ההחלטה. אחרים מתכוונים להגיע בעצמם ולהצביע. עוד 350 יפיוו כוח של עוזרי קו אום. שהם גם בעלי מניות, נמסרו לירד ועד הערבים, אחרים יראו בעצמם. עוזר הרצל כספי מחזיק בידיו 50 יפיוו כוח. מעל ל-120 בעלי המניות שהם מייצג, הודיעו על תמיכה במהלך כמילים אחרות, ההכרעה ברורה מראש. היא היתה ברורה גם לפני

שנה וחצי שנה, כבר אז, היו כירי הנרמזים השונים כל יפיוו המוח הדרושים, ואפשר היה להעביר החלטה מכירה מיידיה. הבעיה היא ששר העבודה והרווחה, שלמה כניזורי, ניסה, בצמוד להסתדרות הכללית, לבצע כמה מהלכים שיעצרו את מכירת נכסי האגודה וישמרו את קיומה. הוועד המשפטי לממשלה, אליקים רובינשטיין, נמנע מלס נוע בכניזורי ומקבלת המרעה חרימשעמית למכירה. הרבכב בג"צ, בר אשור הנשיא אהרו ברק, לא גילה כל נכונות לקבל החלטה אחת.

ברורה וחדה. כמה זה עלה כניזורים לחברי האגודה כמה וכמה מיליוני שקלים.

מטבח ישראל בשנות ה-50. הנחה ועזומה תמורת מניה ירקח

הצד האופטימי

כמו ששמעוני וחבריו לקבוצת הוותיקים הובילו את החברים. כך הוביל אליעזר לויס את הפרשה המשפטית הסכוכה במיוחד מתחילתה, דרך הראשון כיון שראוה הגשת בקשה לתובענה ייצוגית לבג"צ. במקביל אליו, פעלו גם עורכי הדין כספי, שטיינצנמבצה של עשרות חברים, ומרקוביץ, חברת הקו אום שלקחה על עצמה את ייצוג הוועד הארצי.

כשסימני ההצלחה כבר היו ברורים וחרימשעמיתם, החלו כמה סרמסיסטים, בעיקר עורכי דין, למסות לעלות על העגלה. הוועד הארצי מינה את אחד החברים לתפקיד האחראי על הטיפול בנימורים.

אחרי החלטה בעלי המניות הצ"פ היה ביום ד', יפתח השלב הבא: הוועד הממונה - מרים פורת, דוד כרוסס וליפא מאיר - שהוא הנא מן הזמני להסדר על פי החלטה גורן מפברואר האחרון, יגיש לשר פט בקשה לאישור החלטה האסיפה למכור את כל הנכסים, כאשר כל ההליך מתבצע על פי סעיף 350 לחוק החברות.

במסגרת אישור הבקשה, יצטרך בית המשפט לקבל מספר החלטות אופרטיביות. קודם כל, מינוי נאמן קבוע, על פי הדין, ומינוי מוסדות משפחתיים להליך - ועדת ביקורת, ועדת פיקוח או צירוף חברים ונציגי גיהם לגוף המוכר.

הליך המכירה, שיבוצע בפיקוחו של גורן, הוא מכור פומבי, ששרים יזימורטו בעיתונות, המציעים יוכלו להגיש הצעות לרכישת כלל נכסי האגודה, או נכסים ספציפיים שלה, ביניהם 78% מריבועי כוחל ישראל, 80% מהמטבחיר לצדיכר, ו-75% מריבועי כוחל ריוותים, המחזיקה כוכיון איקאה ובמספר נכסי מרקוביץ.

ריבועי כוחל ישראל נמסרה במורסות כניזוריק ובתל אביב, החב"דה רוחות, ושויי השוק עומד על מעל 540 מיליון דולר. המשיביר לצרכן במספרה מהו כמה שנים, המפסיד שנת 1999 עמד על 26 מיליון שקל. ב-2000 המספרה החברת 17 מיליון שקל, וב-2001 הגיעו המספרה 95 מיליון שקל. לחברה חובות לבנקים בסכום של 106

מיליון דולר, ובשטרות האחרונים ישנו נסיון להגיע לאישור הסדר ביטוחים ללא הצלחה. לאחר קבלת הצעות הרוכסים המסוגלים, יתקיים הליך התמחרות בין מנצחי המסומים המבוסס ביותר. מביניהם, ימחרו הרוכס או החוכים.

כחבר בשני מוני קוגים פוסטבאיליים, אלה שפעילים בתחום זה, מר של רשות רכבניות, מוק, מוציא גרימה בינו ודווינסקי חברות השקעה, שמחפשת כיוון פעילות נוסף במכללה הישנה, על תקן "מב" ע"ת ייצור כסף מומס". מר סרה מאורנה כאשר מבוצע ברוכש, השלמת תמ בחברת הנדלונת ארקיע ובנרנית המרכז, רכשה, יחד עם משפחת יוסף דוד, מנכ"ל החברה לישראל, את השליטה ברשת הצרכניות קל אב מרקט, מידי אגודת קו אופ צפון.

כוננו, כשפוסים הודיע הטמונה נקטה לקבלת מידע על אפשרות רישית הריבוע המואל, נענו בעקרה נופים. דובם יש האללים, חלקם בשתפות עם סוכנות דוד, וחלקם בעללים סם, באמצעות נציג. השמות שיישקחו נפרי שת המכירה הזו, וכבנו במחרות תוך כמה חודשים.

ההסתדרות להנפקה

ב-1942 התאגדו מספר אגודות צרכניות שכוונתן ייתן שיתופיות. היונק הנודל במספר המדינות היה נסך נסך 50, כאשר רוכשי דירות מחברות הבניה הזו תדרתות, אולצו לרכוש, כמחיר השווה לכמה חודי סי עבודה, גם מגיה בצרכניה השכונתית.

שדוין המסיבלי של המניות היה, וכך "ישאר עד זום ב" 100, לירות ישראליות ישנות - השוות לאגדו זה אחת בת מיני.

כמשך השנים, התחברו האגודות הצרכניות בינין הזו, והתרכזו לשלוש האגודים יאוגרפיים נפרדים קו אופ צפון קו אופ וירשלים וקו אופ הירוק הכ הול, במרכז הארץ. ההסתדרות שלמה על כל המי גרים ועל כל הפעילות.

בשנת 1970, נחשפו בנו אחיו זו מספר משמעותי של פרשות שהינתן אישית. ההסתדרות החליטה על מחפץ התוכנית הכראת.

ב-1982, מינתה ההסתדרות את בני גאון למנכ"ל הקו אופ. הוא העביר את רוב ההנהלה הישנה מתפקידו זה, והביא את יעקב גולבר, ממנהל מסמים שנים 1982-1988, כהנהלת נאון, מידע אירגון מחדש בקו אופ, והתאגיד הפך מרגש אנכרוניסטי, למפעל מודרני מצלח.

ב-1988, ביקש ישראל קיסר, מנכ"ל ההסתדרות דאז, מנאון, לרכוש לבדו ולהעביר את האגודות הקרוב. נאון מינה את כיוסא מנכ"ל הקו אופ ליוסי דודן, וכשאר נתי קיסר ו"ל המוכיחה, ולמעשה "האיש החוק".

השנים 1988-1994 היו תקופת הפריחה השנייה של הקו אופ. דודן הביא להנפקה הראשונה של וירבוע כחול נכסיהם השקעות, שנמחרת בתל אביב, והחליל כס" תרדו בעיות המומסים. ב-1994 ממנה גאון את דודן למנכ"ל משאון, או כשליטה כור וכלכל, בקו אופ מתמנה גולבר למנכ"ל, דודן גאון, נשארים במכוני דודת האגודה.

בתחילת שנות ה-90, גם מתחילים לדבר על הפרי שת כל יתר הפעילות והנכסים של האגודה, והעבר תם לחברה בורסאית. המבררים, הקוננים והממל"י טים, במאות שנים, היו נאון, דודן, גולבר, ו"ל יצחק פורד ושה"ר רם כספי, יוסף גרוס ודוד דודן, ב-1996, כל הנכסים הפעילות מועברים מהאגודה לחברה רישית וירבוע כחול ישראל בע"מ. באוגוסט אותה שנה, מתבצע עת הנפקה בנייריורק. ההנפקה מצליחה. האגודה מחזיקה בכ" 80% מני ניות החברה.

בצמוד להנפקה, מוענקות אופציות ל-15 נושאי משרה בכורים בקי בוינת הקו אופ. שימת הנוגים נשמרו כסוד.

החברים מתעוררים

בדצמבר 1997, פונה אהר, ע"ר אליעזר לויס, בעל מגיה למנכ"ל האגודה, שמעון שלום, וישאל בכמה תופרה המניה שבידו. שלום משיבו תתאור במכללות, כי רשם האגודות החל לברוק את הסוגיה למתן שווי "ממודד" למניה. שווי זה התבטא באותה עת ב-177 שקל. כאותה בלתי מוסדר, ומה שכוונה או "ללכת לקראת החבר", פוז מתחלי האגודה את המניה ב-500 שקל. באותו החודש, היועץ המשפטי לממשלה לשעבר, מיכאל בן-יאיר, מתמנה על ידי רשם האגודות, אורי וליגמן, ליועץ פנקס החבררים.

במאי 1998, לויס שב לאגודה, ומטשך לשאלו שאלות, רם כספי

משים לו שווי המניה שבידו הוא כמחצית ממספר המניה, "ישווי מופיני" ל"ל, בלכום ו אגודה.

בדצמבר אותה שנה, לויס מגיש עתייה לבג"ץ, ובקשה לאישורה כעתייה ייצוגית נגד הנהלת הקו אופ ורשם האגודות, כרישות מינה לית שהתעלמה מכל הפניות הקודמות של לויס. להחלפת ברוכש מופיני רת השופטת טונה שטרסברג ביקו את עצם היותו בבג"ץ ללא כמחיר זול, וטובעת כי "העתייה הודון כעתייה אישית, אלא אם תאשרר מטכ" ענה ייצוגית".

בפברואר 1999, ב"יאייר מופיני ד"רם ראשון של פנקס החבררים: כ"ל אלף חברים חיים, 2,250 נפטרם, וכ"ל אלף בלתי מאות רים. הבחירות שהיו צריכות להתקיים למרשון האגודה - נדחות. חרש מאוחר יותר, לויס מניש כקשה לביטול סיווג האגודה כאגודה לצרכנות.

למעלה סימון, במיוון העשוק לויס, גולבר, נאון, דודן. לויס חשף את השמות הממוים של 15 המבררים שקיבלו אופציות

באותו הזמן, הרצל כספי, שמיניצב מבוצה של בעלי מניות, פונה לרשם ומבקש למרס את האגודה.

המאבק חוכס תאוצה

באפריל 1999, לויס פונה לבית המשפט המחוזי בתל אביב, ומבי קש לחייב את הנהלת הקו אופ לתשוק פכניו פרוטוקולים ודו"חות כספיים, שהנהגלה סידיבה להעמיד להצגו בפני בעלי המניות.

במאי אותה השנה, נאון והנהלת הקו אופ ממנים, קעב הולחן המשפטי של לויס והולחן הצבדוי שתפתח, את קודת השופט כרימס אליזו ויונגרה, שתבחן ותמליץ בשאלה "פנ" הקו אופ לאן" ביו"ל מתקיים ריוח ראשון בבג"ץ, בפני הרכב בראשות הנשיא ביק. פרקליטות הטי דינה מבקשת אריכה של תשעה חודשים, ראשונה מתוך עשר אימות שבאו אחריה.

בספטמבר, לויס חושף בעיותונת את סמות 15 מקבלי האופציות, וכמה קיבל כל אחד מהמנהלים. האופציות מומשו בזמן שלושה חודי שים לפני כן, ברווח מולל של 11.5 מיליון דולר. גולבר קיבל 4 מיל

יון דולר, נאון 2.4 מיליון דולר, ועוד 15 מנהלים הקו אופ גרפו חרש חיים בציבם אגב, לפני כמה חודשים. הריש הודיע הממונה הביקש ממנו נאון, להחזיר הכסף לרשות האגודה.

נאון ממנה הולחן לקטות תרשום כפן אופ. להחזיר את כמות רישו יית האגודה המסומת, ולהגדיל את השליטה הריש. המהולל נעשר על ידי רשם האגודות, מנובמבר, לויס חרש מינה ועד סמנתה לאגודה. באותו חרש, מתקיים סימוכ ראשון לבחירות למרשון האגודה. הבחירות מתבצצו ברוש גול, והמכלולת על ידי אופציות לחמות קראו זה התאגדות כספי החודים התקיים סכך גופה, והתנהלה הקיימת - בראשות נאון - נשאולת בעלמיות.

לויס מניש לבג"ץ כמה תוספות, בין נחשפים כית אחיו זה כל הול קיים לפני, תוך כרי האחר הבחירות, כמו גם פרשת האופציות, וכי ריש בעלי מניות, טרימס כספי חרשם כי הבחירות וייפו. היועץ המשפטי לממשלה מתחיל לבריק את המניות האופציות והמליליות.

כספי ריבנטי, חרש ממנה שני חוקרים ע"ר חיים אגודה, לבדיקת האופציות וישור סיווג הרי נודת וע"ר דודן רינאי, לחקר את כשרות הכי חרות. בפברואר 2000, ועדת רינגרד ממליכה להחיר את אגודת הקו אופ להבניה בע"מ. לרשום מניות למסחר במסדמה כחל אביב, וחולק הני ניות בין החברים.

במסירת עיונונאום, מודיע נאון כי בתוך שנה הוא מסיים את ביצוע המהלך, בהתנתחו של ויונגרה.

החברים רואים את הסוף

בסוף אפריל 2000, רינאי מוסר את הדוח על הבחירות, ושופע כי היו בלתי תקפות ונבטאו ויר פים. הוא ממליח להחיר את ההנהלה הקיימת, ולמנות ריון מסונה. במאי, חרשם ממנה חוקר נר סף לפנקס החבררים - ריוח ויחודר ברוכש.

כספי ויני, אינריו מפרסם את הדו"ח שלו, על פי ממצאיו, התבטא האופציות חרתה בלתי חיי קיח, כישלוא אישית על ידי רשות אגודת הקו אופ וארשטי החברה. אינריו ממליח להעביר מתפקידים את כל הרוחקוסורים מהאגודת הכה, להחיר פרשיות שיונת, והנוגעת גם כשחולות אישית, כפי שעילו בחקירתו. אינריו שופע כי אכ"רד התשתית הקואופרטיבית של הקו אופ, ואין לו תחולת קיום ככוא.

בינתיים, חרשם נאסח את ממצאיו דולר רינאי, 11 מבררים הממוים ב"מסוקרבו נאון, מנישים עת"י רד לבג"ץ.

ביק ודחה את העתייה כ"ל באוגוסט, ומבאי קי למעשה את חרות נאון. למחרת, נאון מודיע על התפטרותו, והנהלה הולמה בעקבותיו. יום לאחר מכן, מתמנה דודן כמנהל, כמאור ברוכש, כאיר ופרת.

באוקטובר, הודיע מתחיל להחליף וירוסורים בחברות, מסוכים נאון מוחלפים במסוקרים חבוי הודיע. באפריל 2001, קנתיים חבוי אחרי הבסת התובענה, היועץ המשפטי החרשם מצינים לראשונה כמרה לנופו של עניין, ומחליטים על מתן שווי ישראלי, ולא מנוביל, למניות הקו אופ. מאי 2001, הודיע הממונה מניש עכרה, שני כש עם המסנה ליועץ המשפטי לממשלה, ודחה לתמוכסרי, לפיה הודיע לפתרוז בעיית בעלי מני

יות הקו אופ, הוא מיסום כל הנכסים החולקת המחרה בין החבררים. כספטמבר, נערך ריון בבג"ץ, המבולל להחלטת ביניים. המחלטה של אליזה מנא, יצחק אגולדר ומרים נאון, היא אמת הבחירות החשובות כפרשתה יש להקנות שווי ישראלי למניות, להכיר בוויית השמות של חברים וירשלים, ולא להכיר בעתייה של לויס בימיננות.

באוקטובר, ארבע שנים לאחר מיני כן יאיר ועשרה חודשים אחרי שכולם סיים את חקירתו, מקבל חרשם החלטת על פנקס בעלי המני יות. הוא סיכע כי קיימים כ"ל 12,500 בעלי מניות חיים וכ"ל 9,000 בעלי מניות שנפטרם וחבויתים נשמרות לירשלים. חרשם ביטל למעשה את כל הקשר בין הבלתי מאותרים לקו אופ.

כמשך חודשים, התנהלו פנקים בין חרש בינריו ובחוח, לבין היו עץ ובנות הודיע המסנה, כדי להגיע להכיר באופן שיונס על רישם מסכך מוסכם לבג"ץ. לאחר סדרת הצעות בערי והצעות כנגד, עם כרפוי דוויים פה ורשם, ארוטים ממנו זה ומנצי שני, נעכשה ההצעה. מיסוסה יכוא לביטוי כיום ר' חרשום.

הבעות המוקיים שברד, אחרי ההצבעה, יוחו ככר הנשאון חתם של השטפח הבא.

האופציות מומשו ברווח כולל של 11.5 מיליון דולר. גולבר קיבל 4 מיליון דולר, נאון 2.4 מיליון דולר, ועוד 13 מנהלים הקו אופ גרפו רווחים נאים. הוועד הממונה הגיש תביעה כנגד נאון, להתחרות הכסף לאגודה

ב-1942 התאגדו מספר אגודות צרכניות שכוונתן ייתן שיתופיות. היונק הגדול במספר חבריהן היה בשנות ה-50, כאשר רוכשי דירות מחברות הבניה ההסתדרותיות, אולצו לרכוש גם מגיה בצרכניה השכונתית

אליעזר שמעוני התיישב ליד מכשיר הטלפון, ובמשך שמונה חודשים לא מש ממנו. הוא הלך לשכונות ותיקים, תפס בני אדם, ושאל מי מכיר את מי מהשכונה, מי עבר לאן, מי הלך לעולמו, היכן צאצאיו